

Д. Ди мов беше бунтар по душ. Той е роден в среда, която не е близка на работническата класа. В тази среда обаче той не можеше да се помири с много неща, които го дразнеха. Той не можеше да пося хайлайфа с неговите лъжеценности. Той побесняваше от поведението на една хайлайфна дама, която сменя любовника си, защото скучае. Бушуваше и срещу това, че има хора, които, без да работят, живеят охолно, а други цял живот се борят за едно парче хляб. През студентските си години той беше вече правилно ориентиран - не можеше да се помири със слабостите на тогавашния строй. И това той изрази малко или много в това, което написа по-късно.

Помня голямата радост, когато четохме в ръкопис "Поручик Бенц"/романа той издаде, когато ние живеехме вече на "Оборище" 9/.

Голям дял за това, че Мишо стана писател, има веса Іенев Ів. Харизанов го насърдаваше. Суровите глави на романа редовно се четяха у дома.

Главната квартира на нашата армия по времето, когато се развива действието на "поручик Бенц" беше в Кюстендил, и Димов е нарисувал Дупница и Кюстендил.

Бунтарските настроения бяха характерни за Димов в неговите студентски години и по времето, когато работеше като ветеринарен лекар.

Голям дял за изпращането му в Испания има Ів. Харизанов. Той имаше голямата способност да вижда хората и да оценява кой на какво е способен. Ценеше много Мишо за разлика от Милчо. И го покровителствуваше, без Мишо да му се навира. Помогна също и проф. Георги Павлов. Той го разкри като ум. Г. Павлов нямаше никакви връзки със семейството на Димов. Теофана Калчева беше близка на моята жена. Стефан Калчев /мъжът на Ганка х. Калчева/ и Кочо Калчев /бащата на Теофана Калчева/ са двама братя. Г. Павлов и Ів. Харизанов са хората които изпратиха Димов в Испания. И двамата бяха големи авторитети.

Мисля, че като подтик за написването на романа "Поручик Бенц" послужва нещастната любов на Мишо към моята жена, която не е споделена поради роднински чувства. Изглежда, че майката на Мишо настоявала за този брак много, но не се е стигнало до там. След това се появи и аз. Може би поради това в "Поручик Бенц" е предпочитан героят-офицер.

Мишо беше особняк. Имаше затворен характер. Разкриваше се пред много малко хора и малцина знаеха какво представлява той. Когато пишеше, той биваше най-много отчужден.